

stemmelser ikke indeholde den fulde Løsning, heller ikke for Søfolkenes Vedkommende, er det ikke fordi Indenrigsministeren har overset dette. Han antyder nemlig i Bemærkningerne, at for Besætningerne paa Smaaskibe, som ere under 20 Tons, har han paatænkt et Lovforslag, som i Lighed med den Lov, der er vedtagen om Ulykkesforsikring for Fiskerne, skulde inddrage ogsaa disse Smaaskibes Besætninger under Ulykkesforsikringen. Det har glædet mig at se denne Tanke fremsat i Lovforslagets Anmærkninger, idet det viser, at den ærede Minister ikke har glemt disse Besætninger, men ment det nødvendigt at optage ogsaa dem i Ulykkesforsikringen, omend under andre Former, end dette Lovforslag giver. Naar dette maatte ske, ville vi være komne meget nærmere henimod det Tidspunkt, da man kan sige, at Søfolkenes Ulykkesforsikring er bleven effektiv. Tilbage bliver da kun de Arbejdere, som ere beskæftigede ved mindre Haandværk og Landbrug. Jeg erindrer, at der ved Finanslovens Behandling fra flere Sider blev udtalt Ønsker om, at man ogsaa maatte faa disse Arbejdere ind under Ulykkesforsikringen. Jeg er ganske enig heri og har selv her i Salen ved tidligere Lejligheder udtalt mig i samme Retning. Jeg nærer dog nogen Tvivl om, hvorvidt det vil lykkes at faa det store Flertal af danske Arbejdere ind under de samme Principper, som ere de gældende baade for denne Lov og for de andre to Love om Ulykkesforsikring, som vi allerede have, idet en stor Del og maaske den allerstørste Del af de Arbejdere, der her er Tale om, som Regel ville være deres egne Arbejdsgivere og saaledes vanskeligt kunne komme ind under dette Lovforslags Principper. Jeg har derfor ved tidligere Lejligheder tilladt mig at udkaste den Tanke, om det ikke skulde være muligt at faa alle disse Arbejdere ind under Invaliditetsforsikringen. Jeg har heri, hvis jeg ikke husker fejl, faaet Tilslutning bl. a. af det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard). Jeg tror, det vilde kunne lykkes ad den Vej at faa disse Arbejdere med saaledes, at Ulykkesforsikringen droges ind under en almindelig Invaliditetsforsikring. Men da Spørgsmaalet om en Invaliditetsforsikring for Tiden beror i en Kommission, skal jeg ikke komme nærmere ind paa denne Tanke, idet det maa blive Kommissionens Sag at søge en Udvej til at realisere en saadan eller en lignende Tanke.

Jeg skal endnu kun til Slut gentage, at jeg er meget glad ved Forslaget og betragter det som et overordentlig stort Fremskridt. Jeg er derfor Ministeren taknemmelig for, at han har fremsat det, og det næsten hurtigere, end man kunde have ventet, naar der henses til Opgavens Vanskelighed. Jeg tror, at Lovforslaget er et dygtigt og godt Arbejde, som, bragt ud i Lyset paa rette Maade, nok skal vise, at man her har været inde paa at lovgive i en Retning, der vil blive til Lykke og Gavn for mange Medborgere. Jeg anbefaler med disse Ord Lovforslaget til velvillig Behandling og Fremme i det høje Ting.

Neergaard: Jeg kan ligesom den sidste ærede Taler takke Ministeren for Forslagets Fremsættelse. Det har jo været et af de mest gabende Huller i vor bestaaende Ulykkesforsikringslovgivning, at Søfarten, som netop er saa rig paa Ulykkestilfælde, og det Ulykkestilfælde af den Art, som fuldstændig berøver Familien dens Forsørger, ikke har været draget ind under Forsikringen. Vi have været berettigede til at vente et saadant Forslag fra den højtærede Minister efter hans Udtalelser i Fjor, og det glæder mig, at Løftet er blevet saa prompte og, jeg tør ogsaa sige, saa vel opfyldt. Thi skønt jeg har forskellige Indvendinger at gøre mod det foreliggende Forslag, og der er visse Hensstillinger, jeg gerne vil fremkomme med i Forbindelse dermed, maa jeg ligesom den foregaaende Taler anerkende, at det i det hele er et overmaade fortjenstfuldt Arbejde, der her er forelagt for os, dobbelt fortjenstfuldt, fordi det, som alle kunne indse, er en overordentlig vanskelig Materie at lovgive om. Jeg skal da først gøre nogle enkelte Bemærkninger, uden at jeg derfor paa nogen Maade vil have disse Bemærkninger opfattede som udtømmende eller for at være alle de Indvendinger, jeg kunde have at gøre mod Enkelthederne i Loven. Til Enkelthederne komme vi jo ved Udvalgsbehandlingen og ved anden Behandling her i Salen. Jeg skal derfor kun her fremdrage nogle væsentlige Punkter.

Ligesom det ærede Medlem for Vraa (Thomas Larsen) finder jeg, at § 2 er mindre heldig affattet. Det er ganske sikkert, at der her vil fremkomme en Dobbeltsforsikring. Jeg har her den tyske Ulykkesforsikringslov for Søfolk, og jeg er ikke i Stand til at fortolke den anderledes, end at Mandskab paa tyske Skibe, der lejes af danske Redere, ere ulykkes-